

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
 Διὰ μῆνας τρεῖς . . . δραχ. 3
 Διὰ μῆνας ἑξή 6
 ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
 Διὰ μῆνας τρεῖς 4
 Διὰ μῆνας ἑξή 7
 Οἱ μαθηταὶ πληρώνουσιν εὐκολίᾳ
 χάριν τῆν συνδρομὴν τῶν κατὰ
 μῆνα . . . . . δραχ. 1
 Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λε-
 πτὰ 15 ὁ στίχος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

(ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.)

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀγαυιώσκοιτές εἰσι σπονδαῖοι
(ΑΡΙΣΤΗΠΠΟΣ).

Ἀθήνησι, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1852.

Παρά τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ
 τοῖς ἐπιστάταις τῶν Γαυροδρο-
 μίων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
 Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ.
 Ἑλλήν. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδι-
 αιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότητος.
 Πᾶσα δασοληψία ἐνεργεῖται διὰ
 τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελουπόλου
 Ὑπογράφου.
 Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος,
 κατὰ Σάββατον.

Περὶ τῶν ἐν Σπάρτῃ Συσσιτίων (ἴδε ἀριθ. 8.)

Τὰ Σπαρτιατικὰ συσσίτια ὁμοίαζον τότε τοῖς ἐν Κρήτῃ εἰς τὰ κυριώτερα, ὥστε ἐθεωροῦντο ταῦτα ὡς κατὰ μίμησιν ἐκείνων γενόμενα. Καὶ πάλαι μὲν ὠνομάζοντο καὶ ταῦτα ἀνδρεία ἢ ἀνδρία ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἐτρῶγον εἰς αὐτὰ μόνον οἱ ἄνδρες, οἵτινες παρελάμβανον μεθ' ἑαυτῶν ἐν αὐτοῖς πιθανόν τοὺς πολλὰ μικροὺς παῖδας. Οἱ νέοι δὲ καὶ οἱ παῖδες ἐτρῶγον χωριστὰ κατ' ἀγέλας καὶ ἴλας. Μεταγενεστέρως δὲ ἐλέγοντο ταῦτα Φειδίτια ἢ Φιλίτια, εἴτε ἐκ τῆς Φειδοῦς ἢ ἐκ τῆς φιλοφροσύνης, ἢ ἐκ τῆς ἐδωδῆς (ἐδίτια τρόπον τινα κατὰ τὸν Πλούταρχον) παραγόμενα. Βικάζεται ὅτι τὸ φειδίτια ἐδόθη εἰς τὰ Λακωνικὰ συσσίτια ὑπὸ τῶν Ξένων, ἐμπαιζόντων ἰσως τὴν Σπαρτιατικὴν λιτότητα. Τὸ ὄνομα δὲ φιλίτια ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ Κρητικὰ ἐταίρια. (Muller Dor. iv. 3. § 3. ἀγγλ. μετ.). Διέφερον δὲ κατὰ τοῦτο τῶν κρητικῶν, ὅτι ἀντὶ τῆς γίνετο ἢ ὑπάνη αὐτῶν ἐκ τῶν δημοσίων προσόδων ὡς ἐν Κρήτῃ, ἐν Λακεδαιμονίᾳ εἰσέφερον ἕκαστος κατὰ κερχλὴν τεταγμένον φόρον κατὰ μῆνα τ. ε. ἓνα μέδιμον ἀλφίτων, οἴνου χάρις ὀκτώ, τυροῦ πέντε μνάς σῦκων ἡμίμναια πέντε, πρὸς δὲ τούτοις καὶ 15 ὄβολους δι' ὄψονιαν. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρωσι ταῦτα ἀπεκλείοντο τῶν συσσιτίων καὶ ἀπέβαλον τὰ τοῦ πολίτου δίκαια. Ἐκάστη συσσιτικὴ τράπεζα συνίστατο ἐκ 15 ὡς ἑγγιστα φειδίτων ἢ δαιτυμόνων, καὶ ἦσαν οὗτοι κατὰ γένος ἀλλήλοισι προσήκοντες, αἱ κεναὶ θέσεις ἀνεπληροῦντο διὰ ψήφων, ἀπαιτεῖτο δὲ νὰ λαμβάνῃ ὁ ἐκλεγόμενος πάσας τὰς ψήφους.

Δὲν συνεχωρεῖτο εἰς τοῦτένα, αὐτὸ εἰς αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τὸ μὴ παρευρισκεσθαι ἐν τοῖς συσσιτίοις, παρεκτός ἂν ἡσυχολῆτο τις εἰς θήραν ἢ ἔργον τινα ἢ θυσίαν· ἐστὲλλε δὲ τότε οὕτω κωλυόμενος μέρος ἐκ τῆς θήρας αὐτοῦ, ἢ ἀπαρχὴν ἐκ τῆς θυσίας εἰς τὰ συσσίτια· ἐλέγετο δὲ ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς πρὸς τὸν μὴ παρευρισκόμενον ἀφιδίτος (Πλουτ. Λυκ. 12. Ἄγις 10). Τὰ παρατιθέμενα εἰς τὰ συσσίτια βρώματα ἦσαν ἅπαντα ἄρχαῖα καὶ ὅλως ἀνόμοια τῇ νεωτερικῇ τῶν Ἰώνων ποικιλίᾳ. Οἱ παρασκευάζοντες ταῦτα μάγειροι ἦσαν ἰθαγενεῖς, Λακεδαιμόνιοι συνήθως (οὐχὶ ποτε Σπαρτιαταί) καὶ μετέρχοντο κατὰ διαδοχὴν ἐκ πατέρων τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο.

Τὰ βρώματα διηροῦντο εἰς δύο τάξεις· ἡ πρώτη συγχειμένη ἐκ τῶν ὀλιγαριθμοτέρων καὶ ἀπλουστερῶν ἀπετέλει τὸ κυρίως δεῖπνον, ὅπερ οἱ Σπαρτιαταὶ αἰκλον ἢ αἰκλον ἐλεγον (ἢ αἰκνον, αἰκνον· Εὐσταθ. εἰς Ἰλλ. Σ. 245), καὶ εἰς τοῦτο μόνον ἐδαπανῶντο αἱ ὠρισμένοι εἰσφοραὶ ἐνδὸς ἐκάστου τῶν δαιτυμόνων. Τὰ ἐδεσμάτα τῆς τάξεως ταύτης ἦσαν πρῶτον μὲν ἄλφιτα ἢ μάζα, κριθινὸς ἄρτος ἰκανὰ ἀφθόνως διδόμενος· δεύτερον δὲ κρέας ὕειον ἐφθόν· τρίτον ὁ μέλας ζυμὸς, ὁ καὶ αἱματία, κατὰ τὸν Πολυδ. ὕκην, ἢ αἱματία καὶ θάρα καθ' Ἡσύχιον καλούμενος· ἡ περιγραφή τῆς συνθέσεως τούτου δὲν διετηρήθη εἰς ἡμᾶς ὑπ' οὐδενὸς τῶν σωζομένων συγγραμμάτων τῶν ἀρχαίων. Βικάζουσι τινες ἐκ τοῦ Ἀθηναίου (λ. 141 ἴδ. καὶ Πολυδ. σ. 57). ὅτι συνέκειτο κυρίως ἐκ τοῦ ζυμοῦ τοῦ ὕειου κρέατος καὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἀναμιγνυομένων καὶ ἄλλων τινῶν ἀγνώστων ἡμῖν εἰδῶν· ἐκτὸς τῶν τριῶν τούτων ἐδεσμάτων φαίνεται ὅτι παρετίθεντο εἰς τὸ αἰκλον καὶ ἐλαίαι καὶ τυρὸς καὶ σῦκα.

Ἡ δευτέρα τάξις τῶν ἐδεσμάτων ἦταν τὰ λεγόμενα ἐπατέλα, ἢ ἐπιδόρπια· ἦσαν δὲ ταῦτα δύο εἰδῶν· διὰ μὲν τοὺς ἐν τοῖς τῶν πατέρων συσσιτίοις τρεφομένους παῖδας ἀπλοῦστατα, συνιστάμενα εἰς ἄλφιτα ἐλαϊόδευμένα εἰς φύλλα δάφνης, τὰ ὅποια μετὰ τὸ δεῖπνον ἑκαπτον, ἦτοι ἐτρῶγον, οἱ παῖδες ὁμοῦ μετὰ τῶν φίλων ὡς τραγῆματα· ὠνομάζοντο δὲ τὰ μὲν οὕτω παρασκευασμένα ἄλφιτα κάμματα, τὰ δὲ φύλλα τῆς δάφνης, εἰς ἃ περιετυλίσσοντο καμματίδες. Διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας παρασκευάζοντο ἐπάικλα πολυτελέστερα καὶ ποικιλώτερα, ἅπερ ὠνομάζοντο καμμάτιον· συνέκειντο δὲ ἐξ ἰχθύων,

φαιτῶν, χηνῶν, τρυγόνων, κιχλῶν, κοτσίων, λαγωῶν, ἀρνῶν, ἐριφίων καὶ ἄλλων τοιούτων, τὰ ὅποια προσέφερον κατὰ φιλοδορίαν ἕκαστος εἰς ἡ πλείονες τῶν συσσιτίων, οὐχὶ ἀγορῆζοντες, αὐτὰ, ἀλλ' ἦτοι ἐξάγοντες ἐκ τῶν ἰδίων ἕκαστος ποιμνίων ἢ ἀγρῶν, ἢ προιζόμενοι αὐτὰ διὰ τῆς θήρας καὶ παρασκευάζοντες αὐτὰ κατ' αἰκλον· ἐν τῶν τοιούτων τραγῆματων ἦτον καὶ ὁ ἐκ σίτου ἄρτος, ὅστις ἐθεωρεῖτο τὸ πάλαι ὡς ἐντῆρημα διὰ τὴν σπᾶνιν, διὰ τοῦτο δὲν συνεχωρεῖτο εἰς τὸ αἰκλον ἀλλ' εἰς τὰ ἐπάικλα, προσφερόμενος καὶ οὗτος ὑπὸ πλουσίων συσσιτίων. Ἐνθὺ δὲ διενέμεντο αἱ προσφοραὶ αὐταί, ἐκήρυττον μεγαλοφώνως οἱ μάγειροι τὸ ὄνομα τοῦ προσενεγκόντος, διὰ τὴν νὰ μίθωτιν ἅπαντες τὸ φιλόπονον καὶ φιλέταρον αὐτοῦ (Ἀθην. 139) ἐνίοτε ἐπρομηθεύοντο καλὰ τραγῆματα ζημιούντες ἀλλήλους (προστιμούντες) ἢ δίδοντες τὴν τιμιωτέραν θέσιν εἰς τὸντὰ καλλίτερα τραγῆματα προσενεγκόντα (Ἀθην. 140). Τὰ προσφερόμενα ταῦτα ἠσθίοντο ὡς ἐπέμποντο, ἐὰν ἡ γεῦσις αὐτῶν δὲν εὐρέσει, παρασκευάζοντο ἐκ νέου καὶ κατασκευάζετο ἡ λεγομένη μαπτύα (Muller Dor. Γ. X. 7. Δ. III, 3. ἀγγ. μετ.). Ἐκάστῳ φειδίτῃ ἐδίδοτο ποτήριον οἴνου ὕδατι κεκραμένου, κενούμενον δὲ ἐπληροῦτο πάλιν ἢ πολυποσία ὅμως ἦτον ἀπηγορευμένη καὶ ἐν Σπάρτῃ ὡς καὶ ἐν Κρήτῃ· καὶ ἦτον ὠρισμένον νὰ πορεύωνται οἰκαδε οἱ φειδίται τὴν νύκτα ἀνευ φανῶν ἢ λαμπάδων. Διεσκέδαζον δὲ, μεταξὺ ἐσθίοντες, ἄδοντες καὶ συνδιαλεγόμενοι περὶ πραγμάτων ἀφορώντων τὴν πολιτείαν καὶ ἀρηγούμενοι ἔργα ἀγαθῶν πολιτῶν (Ξενοφ. Λακ. Πολιτ. ε. 6.).

Εἰς τὰς Σπαρτιατικὰς συσσιτικὰς τραπέζας δὲν ἐκάθητο ἐπὶ θρόνων, ὡς ἐκάθητο ἐν Κρήτῃ, ἀλλὰ κατέκειντο ἢ κατεκλινοντο ἐπὶ ψιλῶν κλιντηρίων ἦτοι ἀνευ προσκεφαλαίου ἢ στρώματος· ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τῶν ἀσιανιζόντων βασιλέων Ἀρέως καὶ Ἀκροτάτου ἤρξαντο νὰ μεταχειρίζονται πολυτελεῖς στρωμνάς ἐπὶ τῶν κλιντηρίων τούτων, τὰς ὁποίας βλέποντες οἱ προσκεκλημένοι ξένοι δὲν ἐτόλμων νὰ ἐρίσωσι τὸν ἀγκῶνα ἐπ' αὐτάς. Ἐκτὸς δὲ τῶν αἰκλων καὶ ἐπάικλων ὑπῆρχον ἐν Σπάρτῃ καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν διδόμεναι ἐστιάζσεις, ὅσας ἐποίουν οὗτοι δημοτελῆ τινα θυσίαν. Προσεκάλουν ἐν αὐταῖς καὶ ἄλλους μὲν πολλοὺς, ἐπὶ δὲ πᾶσι τοὺς δύο βασιλεῖς, εἰς οὓς καὶ παρετίθεσαν διπλοῦς μερίδας (Ἡρόδ. σ. 57). Σύνθηες ἐν αὐταῖς ἐδεσμα ἦτον τὸ τοῦ ἱερέου, ὄντος θεός, ἢ σὺς, ἢ αἰγὸς, κρέας ὀπτόν.

Ὡς διακεκριμένον τι εἶδος δεῖπνου ἦτον καὶ ἡ Κοπίς, διδομένη κατὰ τινος ῥητῆς ἑορτᾶς παρὰ τισιν ἰδιάζουσιν ἱεροῖς, καὶ κατ' ἰδιάζοντα τρόπον. Ὑπῆρχον δὲ ὡς φαίνεται καὶ δημοσίου κοπίδες, διδόμεναι δηλ. ὑπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἰδιωτικαί. Καὶ αἱ μὲν πρῶται ἐδίδοτο καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, αἱ δὲ ἰδιωτικαὶ ἐκτὸς. Μίαν δημοσίαν κοπίδα, (κοπίς δ' ἐμφαίνει τὴν τε πανήγυριν καὶ τὸ κατ' αὐτὴν δεῖπνον), γενομένην ὡς εἰκάζεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος περιγράφει παρ' Ἀθηναίῳ Πολέμων· ἐθύνοντο δὲ κατὰ τὴν θυσίαν ταύτην μόνον αἰγες. Ἐδίδοτο δὲ εἰς τοὺς δαιτυμόνας πρῶτον μὲν ἐκάστῳ μέρος τοῦ κρέατος τῶν ἱερέων· δεύτερον δὲ ὁ καλούμενος φυσίκελος, ὅ ἐστὶν ἄρτος ἐγκριθι (τηγανίτα) παραπλήσιος, γογγυλώτερος δὲ τὴν ἰδέαν· προσέτι δὲ καὶ χλωρὸς τυρὸς καὶ τεμάχιον γαστρὸς καὶ φύσκης, ἅπερ ἦσαν εἶδη ἀλλάντων. Ἐδίδοτο δὲ ἐπὶ τέλους ὡς τραγῆματα σῦκα ξηρὰ καὶ κόαμοι καὶ φάσιλοι χλωροί.

Τὰ συσσίτια διευθύνοντο ὑπὸ τοῦ πολεμάρχου. Σκοπὸς δὲ τοῦ κατασκευάσματος τούτου ἦτον νὰ συνδῆ τούς πολίτας διὰ τῶν ἰσχυρωτάτων δεσμῶν τῆς οἰκειότητος καὶ ἐνότητος, κάμνον αὐτοὺς νὰ θεωρῶσιν ἀλλήλους ὡς μέλη μιᾶς οἰκογενείας καὶ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς Παιτρῖδος. Διετήρουν αὐστηράν καὶ τελείαν διακρίσιν μεταξὺ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ὑπέτρεπον ἐν τῇ πρώτῃ συνείδησιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ἔθνισμοῦ αἰσθημα· ἐν Σπάρτῃ ἦσαν

τι και πολεμικῶς κατὰ πολλὰ χροῖσμα, διότι τὰ αὐτὰ μέλη τῶν...

Αἱ διακρίσεις τὰ Σπάρτια καὶ τὰ Κρητικά συστάτα τὸ πάλαι...

—000—

Περὶ Γύφτων. (Ἰδ. ἀριθ. 8.)

Οἱ Γύφτοι σπανίως διαμένοντες σταθερῶς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον...

Οἱ γύφτοι δὲν ἔχουσι ἴδιον θρησκείαν· παρὰ τοῖς Τούρκοις...

τοὺς ἑνδεεῖς γονεῖς τοῦ βαπτίζομένου. Εἰς τὰς μεταξύ των ἐπιγαμίας...

Α. Β.

Δοκιμασίαι ἢ Πειράσεις.

Ἐπιστέυετο ἄλλοτε ὑπ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἐθνῶν, ὅτι, ὅτε δὲν...

λομένοις ἐγκλήμασιν, ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτοντο ἄλλως οἱ αὐτοὶ...

Παρὰ τοῖς Κελτοῖς, τὰ τέκνα τῶν μοιχεύειν ὑπόπτων μητέρων...

Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ χρῆσις τῶν πειράσεων...

Ἡ διὰ πύργου δοκιμασία ἐγένετο ὡς ἀκολούθως. Ὁ κατηγορούμενος...

Ἡ πείρασις τοῦ σταυροῦ ἦτον δύο εἰδῶν, ἃ, ὁ κατηγορῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος...

—000—

Παιδαγωγός

Τὸ παρὰ ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπιστήμασι καὶ πλουσίαις αἰογενεσίαις...

279) Ἡ ἠθικὴ αὐτῶν διμορφώσεσι δι' ἀμέσου ἐπιστάσια; ἀντικε τοῖς...

—000—

Ἀριθ. 6.333.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Περὶ ἀνακαλύψεως ἀπολιθωμένου Δράκοντος.

Ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ἐκ τοῦ χωρίου Γλύφας...

Ὁ δρις οὗτος ἀπελιθώθη, καθὼς δὲν ἀνεκαλύφθη ἐκ τοῦ περὶ...

Ἐπισημασθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς δεξιᾶς παρεῖας τῆς κοιλίας τοῦ...

Ἴππον ἀνωτέρω, ὅτι ὁ δρις οὗτος ἀπελιθώθη εἰς κατακλυσμὸν...

Τὸ περιεργὸν δὲ εἶναι ὅτι, καθὰ ἐπληροφόρηθη παρὰ τοῦ...

—000—

Εἶναι λοιπὸν ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ ἀνακαλυφθεὶς ἐπὶ τῆς...

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων παρατηρεῖ τὸ ὑπουργεῖον μέχρι τίνος...

μυθολογικῶν αὐτῶν ζώων· ἐν ἔντομον ἀνακαλύπτεται εἰς τὴν Εὐρώ-
πην ὑπὸ ὀρειοδὴποτε ὑπαλλήλου, καὶ ἀμέσως ὁ ὑπουργικὸς τύπος
δημοσιεύει τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀνακάλυψιν πρὸς φωτισμὸν τοῦ κοινοῦ,
καὶ πλουτισμὸν τῆς ἐπιστήμης· ἐνταῦθα ἀνεκαλύφθησαν αἱ ἐκπλη-
κτικώτεραι ζωϊκὰ πλάσεις τοῦ δημιουργοῦ, καὶ οὐδεμία τῶν ὑπουρ-
γικῶν ἐφημερίδων ἀνέφερε τὸ παραμικρὸν!

Παρακαλῶ λοιπὸν καὶ αὖθις τὸ Ἰπουργεῖον, νὰ διατάξῃ τὴν δη-
μοσίευσιν ἀμφοτέρων τῶν ἀνακαλύψεων διὰ τῆς γαλλιστῆ ἐν Ἀθήναις
ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὀ Αἰθναϊκῆς Παρατηρητῆς, διὰ νὰ λάβωσι
γνώσιν αὐτῶν οἱ γεωλόγοι τῆς Εὐρώπης, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ κρίνωσι
περὶ αὐτῶν.

Ἐν Λαμῖα τὴν 6 Ὀβρίου 1852.

Ὁ Νομάρχης Φθιωτιδοφωκίδος Α. Ζιγομαλῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν Τρίτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐορτάσθησαν μετὰ πολλοῦ ἐν-
θουσιασμοῦ καὶ λαμπρότητος τὰ γενέθλια τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.
Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις μεγάλη ἐστίασις τοῖς ἐνταῦθα
ξένοις διπλωμάταις καὶ τοῖς ἡμετέροις ὑπουργοῖς καὶ ἄλλοις τῶν ἐν
τοῖς πράγμασι.

— Ὁ ἀπὸ καθηγητικῶν σκίμπος, ὡσανεὶ ἐξ ἀμάξης, τὸ νέον λε-
ξικὸν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Βυζαντίου ἀορίστως
ψεῖξας καὶ κατακρίνας, καὶ τοῦ συντάκτου τούτου ἀπάτην καταγνοῦς,
ἤθελεν εἶναι ἀξιώπαινος, ἐὰν ἔγραφε δημοσίᾳ καὶ ὥριζε, ποῖά τινὰ εἰσι
τὰ σφάλματα καὶ ποῖαι αἱ ἐλλείψεις τοῦ Λεξικοῦ τούτου, καὶ πῶς
οἶδεν εἶτι ὅτι ὁ κύριος Βυζάντιος δὲν εἶχεν ὅλως ὑπ' ὄψιν, συντάττων
τὸ λεξικὸν του, τὸν τοῦ Ἑβραίου Στεφάνου Ἐπταυρόν· εἰ οὕτω ἐποιεῖ
ὁ θρασυδαίμων βιβλιοκρίτης, ἠδύνατο ὁ κύριος Βυζάντιος ν' ἀπολογηθῆ
καὶ νὰ καταδείξῃ ὅποια τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἢ ὡς τίμιος ἄνθρωπος νὰ
ὁμολογήσῃ τὴν ἥτταν. Ὁ σπουδαῖος τοῦ προκειμένου λεξικοῦ συν-
τάκτης οὐδέποτε ἐπειράθη ν' ἀπατήσῃ τὸ κοινὸν μὲ κομπορρημοσύ-
νας, οὐδὲ γραμματοκάπηλος εἶναι. Ὅχι μόνον τὸν ἠθσαυρόν τοῦ
Στεφάνου εἶχεν ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτοῦ συνέταξε τὸ ἴδιον
λεξικὸν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀξία λόγου βοηθήματα, καὶ ζώντας
εἶτι ἠθσαυροῦς γλωσσικῆς τε καὶ ἄλλης πολυμαθείας συνεβουλεύθη εἰς
ὅ,τι ποτε ἐδίσταξε, ὅπερ ἂν ἔπραττον καὶ ἄλλοι, δὲν ἤθελον πλημ-
μυρεῖ σφαλμάτων πραγματικῶν τε καὶ λεκτικῶν τὰ ὀλιγοσέλιδα
αὐτῶν συρράμματα, ἅπερ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἀρξόμεθα κείρειν, εἰ
πότ' ἀρξόμεθα. Εἶθε καὶ ἄλλοι βιβλιογράφοι ἐνεπνεύοντο ὑπὸ τοῦ αὐ-
τοῦ πνεύματος, τοῦ ὀδηγήσαντος τὸν Κ. Βυζάντιον εἰς πάντα τὰ φι-
λολογικὰ αὐτοῦ ἔργα, τὰ τοσοῦτον ὠρελήσαντα καὶ ὀσημέραι ὠρε-
λούντα τὴν ἐλληνικὴν νεότητα. Φαίνεται ὅμως ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀρ-
χαῖοι Φηρισσαῖοι, ἀλλὰ καὶ νέοι τινες, οἰονεὶ διδάσκαλοι, τὸ ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς τῶν ἄλλων κάρφος ὀρώντες, τὴν ἐν τοῖς ἰδίοις δοκὸν οὐ
βλέπουσι καὶ διὰ τοῦτο κρώζουσι ἐμφωλεύοντες *ἐν βαθείᾳ βέν-
θεσιν ὕλης* (Ὀδυσ. Ρ. 316).

— Καὶ ἄλλος Καζαμίας ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς, ὁ τοῦ κυρίου Κωνσ-
τῆ Ἀντωνιάδου, ἔχων τὰς εἰκόνας τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ
τοῦ τῆς Αἴτης, ὡς καὶ τῆς αυτοκρατορίσσης τῆς Αἴτης· εἶτι δὲ τὴν
τοῦ Κοσσοῦθ. Σημεῖοι ἐν τέλει ὁ περίφημος Καζαμιογράφος ὅτι
αὐτὸς μόνος εἶναι ἀληθής, ὡς πρὸς τὰς φάσεις τῆς Σελήνης καὶ τοῦ
Ἡλίου τὰς πορείας καὶ θέσεις καὶ οἱ ἄλλοι ἐσφαλμένοι. Πωλεῖται λε-
πτῶν 75.

— Ὁ μέχρι τοῦδε ἱεροκῆρυξ Κυκλάδων Κ. Μακάριος Καλλιάρχης
διωρίσθη ἐπίσκοπος Καρυστίας, ὁ δὲ Κ. Ἰερόθεος Ἀθανασόπουλος ἐπί-
σκοπος Γυθείου. Ἐχειροτονήθη δὲ ὁ μὲν χθές, ὁ δὲ χειροτονηθήσεται
αὔριον.

— Ὁ ἔως τῶρα διδάσκαλος τοῦ προτύπου Κ. Παπαπᾶνος μετε-
τέθη εἰς Βασιλικὰ τῆς Χαλκίδος, ὡς δημοδιδάσκαλος τοῦ ἐκεῖ δημο-
τικῶν Σχολείου. Τὸ δὲ ἐνταῦθα πρότυπον διευθύνει προσωρινῶς ὁ
δημοδιδάσκαλος Λεωνίδας Ἀργύρη.

— Ἐπαύθη τῆς ὑποτροφίας τοῦ Βελλεῖου κληροδοτήματος ὁ Βα-
σίλειος Γ. Μακρόπουλος, ὡς βοηθούμενος ἤδη παρὰ τινος φιλομούσου
συγγενοῦς του.

— Ἐπαύθη εἶτι καὶ τῆς Γυμνασιακῆς ὑποτροφίας ὁ Κ. Νικολαΐδης

— Οἱ Γυμνασιάρχαι διετάχθησαν παρὰ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς παι-

δείας, νὰ στέλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τοῦτο ἀντίγραφον
τοῦ μηνιαίου ἐλέγχου τῶν παρουσιῶν καὶ ἀπουσιῶν, τῆς προόδου καὶ
τῆς διαγωγῆς τῶν παρὰ τοῖς σχετικοῖς αὐτοῖς Γυμνασίοις, καὶ τοῖς
εἰς ταῦτα ὑπαγομένοις Ἑλληνικοῖς σχολείοις ὑποτρόφων τῆς Κυβερνή-
σεως.

— Ἐπεραιώθησαν καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Β. Διδασκαλείου. Βαθμο-
λογοῦνται ἤδη κατὰ συνέπειαν τούτων ἀρκετοὶ νέοι δημοδιδάσκαλοι,
καὶ διορίζονται οἱ μὲν εἰς κενὰς θέσεις, οἱ δὲ εἰς ἀντικατάστασιν ἄλ-
λων ἤττον ἱκανῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐτραπέδων.

— Ὁ ἀείμνητος εὐεργέτης τῆς Πατρίδος Μικαρίτης Νικόλαος
Στουρνάρης ἀφῆσε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑκατὸν περίπου
χιλιάδας τάλληρα Ἰσπανικὰ, διὰ νὰ κτισθῇ ἐν κατάστημα, εἰς ὃ νὰ
διδάσκωνται ὑπὸ δοκίμων τεχνικῶν εὐρωπαϊῶν ἔλαι αἱ ἀναγκαῖαι
τέχναι, καὶ θάνασοι καὶ ὠρῖαι· ἀφῆσε δ' εἶτι 10,000 τάλληρα
εἰς τὸ σχολεῖον τῆς πατρίδος του καὶ ἄλλα τόσα εἰς τὸ ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ Νοσοκομεῖον καὶ σχολεῖον.

— Χθὲς δωδεκάτην τοῦ μεσοῦντος ἤδη μὲνὸς Δεκεμβρίου ἐγένετο
ἡ γενικὴ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ ἐκθεσις, εἰς ἣν παρευρέθη ἡ Α. Μ. ὁ
Βασιλεὺς, οἱ ὑπουργοί, ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐν τέλει καὶ πλήθος λαοῦ.
Τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τοῦ γενικοῦ θαυμασμοῦ ἦτο τὸ περίφημον
σύμπλεγμα τοῦ Φηρνεοῦ ἐπικαλουμένου Ταύρου, οὕτινος ὁμοίωμα
ἐπεμψε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὁ φιλόμουσος Βασιλεὺς τῆς
Νεαπόλεως, συνεργεῖα τοῦ ἀξιοτίμου ἐφόρου τῆς Δημοσίας καὶ τῆς
Πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης Κ. Κ. Τυπάλλου. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς
ἄμα εἰσελθὼν ἐν τῇ πρὸς τοῦτο ὠρισμένην αἰθούσῃ παρετήρησε μετὰ
προσοχῆς τὸ ἀνωτέρω ἀξιοθαύμαστον σύμπλεγμα, μετὰ δὲ τοῦτο
διευθυνθεὶς ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς ἐδρᾶς Του. Τότε ὁ διευθυντὴς τοῦ Πο-
λυτεχνεῖου Κ. Καυταντζόγλου ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον, ἐν ᾧ ἐν
πρῶτοις μὲν ἐξιστόρησε τὰ περὶ τοῦ Φηρνεοῦ Ταύρου, καὶ ἀνέφερε
τὸ εἰς κατασκευὴν τούτου παρὰ κινήσαν τοὺς τεχνήτας μυθολογικὸν
συμβᾶν, μετὰ ταῦτα ἐξέθεσε τὰ περὶ τοῦ Πολυτεχνεῖου, τῶν ἐγγρα-
φέντων μαθητῶν, καὶ τῶν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ἐν αὐτῷ
διδασκομένων ὠραίων τεχνῶν ἀριστευσάντων, καὶ ἐκ τούτου λαζῶν ἀφῆ-
ρην ἐξιστόρησε τὴν βιογραφίαν τοῦ περιφήμου ἐν Εὐρώπῃ γλύπτου
Δαβὶδ τοῦ ἐξ Ἀγγερίας. Τέλος διετραγώδησε τὸν θάνατον τοῦ μα-
καρίτου Νικολάου Στουρνάρη, καὶ μεγάλην πρὸς αὐτὸν ἀπένευσε τὴν
διὰ τὰς πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος προσφοράς του εὐγνωμοσύνην, καὶ
οὕτω ἐπέρανε τὸν λόγον του ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ
Πολυτεχνεῖου καὶ παρακινήσας αὐτοῦς, νὰ καταγίνωνται ἀνευδότης
εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ὠραίων τεχνῶν, παράδειγμα ἔχοντες τὸν ἐκ
μικροῦ μέγαν διὰ τῆς ἐπιμελείας γενόμενον Δαβὶδ. Μετὰ τὸ τέλος
τοῦ λόγου ἡ Α. Μ. ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνεῖου συνοδευό-
μενος, περιῆλθε ἀπάσας τὰς αἰθούσας, ἐν αἷς ἦσαν ἐκτεθειμένα τὰ
ἔργα καὶ οὕτω ἐδόθη πέρας εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Εἰς τῶν παρόντων (Α. Β.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Βικτωρία, ἐπιθυμοῦσα νὰ διαιωισθῇ ἡ
μνήμη τοῦ δουκὸς Οὐελιγκτῶνος, διέταξε ν' ἀνεγερθῇ ἐν παιδαγωγεῖον
ἐνθα τὰ τέκνα τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀξίων ἀμοιβῆς ἀξιοματικῶν τοῦ στρα-
τοῦ θέλου ἐκπαιδεῦσθαι δωρεάν, ἢ σχεδὸν δωρεάν. Εἰς τὴν ἀνέγερσιν
τοῦ οἰκοδομήματος τούτου θέλου συνδράμει καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγγλῶν
εὐπρεστοῦνται. Ἡ γαληνοτάτη Ἄνασσα συνεισέφερε 1000 λίτρας καὶ
500 ὁ Πρίγκιψ Ἀλβέρτος. Τὸ δὲ παράδοξον εἶναι ὅτι μόλις ἡ ἐγ-
γραφὴ ἤρχισε, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἐφῆσσε τὰς 10,000
λίρας στερλίνας. Μετ' ὀλίγον δὲ θέλει σχηματισθῇ τὸ σχέδιον καὶ τὸ
νέον οἰκοδόμημα θέλει ἀρχίσει νὰ κατασκευάζηται ἐν μέτῳ τῆς καλλι-
τέρας συνοικίας τοῦ λαοῦ.

— Τὰ Γαλλικὰ νομίσματα, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ὀρειχάλκινα θέλου
φέρει εἰς τὸ ἐξῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἀφ' ἐνός μὲν τὴν
ἐπιγραφὴν «Ναπολέον Γ'. Αὐτοκράτωρ», ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰς λέξεις
«Γαλλικὴ Αὐτοκρατορία.»

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὀδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 274.)